

L I T E R Á R N Í Z P R Á V Y.

Nesporné řízení. Upravil Antonín H a r t m a n n, odb. přednosta v min. spravedlnosti. Druhé vydání. Sv. XVIII. sbírky »Komentované zákony Československé republiky«, vydává »Československý Kompas«, Praha, 1931 (Str. 1535).

Zákon o základních ustanoveních soudního řízení nesporného. Frant. M r š t i n a, min. rada v min. spravedlnosti. V Praze 1931. Sv. 2. »Právnícké knihovny«. (Str. 374.)

Soudní řízení nesporné. (Základní zásady podle zák. ze dne 19. června 1931, č. 100 Sb. z. a n. a předpisy o příslušnosti.) Napsal Dr. Václav H o r a, ř. profesor Karlovy university. V Praze 1931. (Str. 178.) V komisi spolku čsl. právníků »Všehrd«.

Málokterému zákonu dostalo se takové pozornosti v literatuře jako zákonu č. 100/1931, Sb. z. a n., o základních ustanoveních soudního řízení nesporného. Skoro v den, kdy nabyl účinnosti aneb zcela krátce po tomto dnu, objevují se na knižním trhu hned tři literární práce věnované tomuto zákonu: dvě zprvu uvedené jako komentovaná vydání jeho, třetí jako soustavné jeho zpracování. Tuto pohotovost lze vysvětliti tím, že všichni shora jmenovaní autoři byli činní při vzniku zákona: odb. přednosta H a r t m a n n jako přednosta legislativního odb. min. spravedlnosti, min. r. M r š t i n a jako referent a prof. H o r a jako expert.

Vydání H a r t m a n n o v o neobmezuje se jen na nový zákon, nýbrž obsahuje řadu zvláštních zákonů spadajících do nesporného řízení, obsažených již ve vydání prvé, doplněnou a rozšířenou ovšem podstatně novými zákony; zejména nově pojat sem zákon o osvojení (č. 56/1928), dále zákon o trestním soudnictví nad mládeží (č. 48/1931), zato zase vypuštěny byly předpisy o sirotčích pokladnách a schovacích úřadech, poněvadž se jedná o brzkou novou zákonnou úpravu jejich.

Vydání M r š t i n o v o obmezuje se na zákon č. 100/1931, přičemž poznámky potřebné pro používání jeho v zemi Slovenské a Podkarpatoruské jsou uvedeny odděleně.

Netřeba zvlášť připomínati, že oba autoři přinášejí ve svých vydáních cenné příspěvky z materiálů zákona, že upozorňují také vždy na dosavadní zákonnou úpravu tak, aby již ze srovnání dřívějšího a nového textu vynikly čtenáři hlavní rozdíly, kterými se vyznačuje nový zákon, jakož i že přihlížejí k judikatuře, pokud má i pro nové právo význam a snaží se vhodnými poznámkami vystihnouti obsah nových předpisů. Jsou tedy obě vydání dobrým průvodcem těm, kdo se chtějí s obsahem nového zákona seznámiti.

V jednotlivostech bylo by ovšem třeba upozorniti na některá nedopatření: ve vydání H a r t m a n n o v ě (str. 16) je citován jako zákon o ochraně nájemníků ještě zákon z 26. března 1925, č. 48 Sb. z. a n., místo zákona z 28. března 1928, č. 44 Sb. z. a n. (ve znění zák. č. 30 a 166/1930); na str. 63 a 93 není pamatováno na